

Ο Μητροπολίτης Μεσογαίας για την Πεντηκοστή και την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μεσογαίας και Λαυρεωτικής](#)

Μήνυμα για τη φετινή εορτή της [Πεντηκοστής](#) εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος](#) ο οποίος, μεταξύ άλλων, αναλύει τα στοιχεία που πηγάζουν από την κάθοδο του [Αγίου Πνεύματος](#).

Όπως αναφέρει, «τὸ πρῶτο λοιπὸν στοιχεῖο εἶναι ἡ **ἐνότητα**, αὐτὴ ἡ αἴσθησις τῆς κοινωνίας πού τόσο τὴν χρειαζόμαστε. Τὸ δεύτερο στοιχεῖο εἶναι ἡ **αἴσθησις τῆς δυνάμεως τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ**, ὅτι Αὐτὸς ἐνεργεῖ μέσα μας. Τὸ τρίτο εἶναι ἡ **εὐλογημένη διαφορετικότητα** πού ἀναδύει τοῦ καθενὸς μας τὸ πρόσωπο καὶ μᾶς ἐνώνει μεταξύ μας καὶ μὲ τὸν Θεό. Τὸ τέταρτο εἶναι ἡ **πληρότητα**, ἡ αἴσθησις ὅτι εἴμαστε γεμᾶτοι, ὅτι δέν μᾶς λείπει τίποτα».

Αναλυτικά το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικολάου για την εορτή του Αγίου Πνεύματος:

Ἡ Ἐκκλησία μας τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς γιορτάζει τὴν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν ἔλευσὴ Του στὶς ψυχὲς τοῦ καθενὸς μας. Ὁ κάθε ἕνας μας ἔχει αὐτὴν τὴν προσδοκία νὰ ἔλθει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μέσα του, νὰ τὸν ἀλλάξει, νὰ τὸν μεταμορφώσει, νὰ τοῦ δώσει αὐτὸ ποὺ τοῦ χρειάζεται καὶ ἴσως δὲν τὸ ξέρει, νὰ ἀποκτήσει τὴν αἴσθηση τῆς θεϊκῆς παρουσίας ὅχι μόνον γύρω του ἀλλὰ μέσα του.

Τὸ πρῶτο στοιχεῖο ποὺ ἔχει ἡ ἔλευση καὶ ἡ παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κρύβεται πίσω ἀπὸ τὶς λέξεις **«ὁμοθυμαδὸν»** καὶ **«ἐπὶ τῷ αὐτῷ»**. Εἶπε ὁ Κύριος στοὺς ἀποστόλους: μὴν ἀπομακρυνθεῖτε ἀλλὰ νὰ παραμείνετε ὅλοι μαζί στὴν Ἱερουσαλὴμ **«ἕως οὗ ἐνδύσασθε δύναμιν ἐξ ὕψους»**. Τοὺς εἶπε λοιπὸν νὰ μείνουν προσδοκῶντας τὴ δύναμη τὴν ἐξ ὕψους, ἡ ὁποία εἶναι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Καὶ βλέπουμε ὅτι οἱ ἀπόστολοι παραμένουν, ὅπως ἀναφέρεται στὶς Πράξεις, **«ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τῷ αὐτῷ»**, στὸν ἴδιο χῶρο, μαζεμένοι, μὲ κοινὴ προσδοκία καὶ ἕνα πνεῦμα.

Αὐτὸ τὸ φρόνημα τῆς κοινωνίας, ἡ αἴσθηση ὅτι δὲν μᾶς χωρίζουν οἱ διαφορὲς μας εἶναι ποὺ πιστοποιεῖ τὴν συγγενειὰ μας μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τὴν ἐγγύτητά μας μαζί Του, τὸ ἂν ὑπάρχει καὶ πῶς στὴ ζωὴ μας. Δὲν μᾶς χωρίζουν οἱ ἀντιθέσεις μας. Δὲν μᾶς χωρίζουν τὰ λάθη τῶν ἄλλων, ἀλλὰ εἴμαστε ὅλοι μαζί. Μᾶς ἐνώνει ὁ ἕνας καὶ κοινὸς στόχος. Μᾶς ἐνώνει ἡ κοινὴ προσδοκία. Μᾶς ἐνώνει αὐτὸ τὸ ἴδιο πνεῦμα τὸ ὁποῖο περιμένουμε νὰ λάβουμε. Ὅταν νοιώθουμε δυσκολίες, ὅταν νοιώθουμε ξένοι, τότε ἀπουσιάζει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Αὐτὴ ἡ χαρὰ ποὺ νοιώθουμε ὅταν εἴμαστε μαζί στὴν ἐκκλησία, **«ὁμοθυμαδὸν»**, **«ἐπὶ τῷ αὐτῷ»** προσδοκῶντας τὴν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶναι ποὺ δικαιολογεῖ τὴν παρουσία μας στὴ Θεία Λειτουργία.

Ὑπάρχει ἕνα δεύτερο στοιχεῖο τὸ ὁποῖο κρύβεται πίσω ἀπὸ τὴν ἔκφραση ὅτι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἦρθε **«ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας»**, σὰν ἕνα ρεῦμα ἀπότομο. Αὐτὸ ἐκφράζει τὴν δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Δὲν εἶναι μόνο ὅτι γίνεται δυνατὸς ὁ χριστιανὸς ἀλλὰ εἶναι ὅτι αἰσθάνεται τὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία μπορεῖ τὰ πάντα νὰ ἀλλάξει γύρω του, ἀλλὰ μπορεῖ καὶ νὰ ἀλλάξει καὶ τὰ πάντα μέσα του. Μετά, λοιπόν, τὴ δική μας κοινωνία καὶ ἐνότητα ἔρχεται ἡ αἴσθηση τῆς ξαφνικῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ ποὺ παρεμβαίνει στὴ ζωὴ μας.

Ὑπάρχει καὶ κάτι ἀκόμη. Ἔρχεται τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ ὑπογραμμίζει τὴ διαφορετικότητα τῶν ἀνθρώπων• **«ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις»**. Ἔχουμε διαφορετικὲς γλῶσσες, διαφορετικὰ δῶρα. Μὴ διαφορετικότητας ποὺ δὲν χωρίζει

ἀλλὰ συμπληρώνει καὶ ἐνώνει. Χαιρόμαστε πού ὁ Θεὸς δίνει στὸν κάθε ἓνα μας ἓνα διαφορετικὸ δῶρο. Πανηγυρίζει ἡ ψυχὴ μας μέσα ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἁρμονία τῆς Πεντηκοστῆς. Δέν μᾶς ἐνοχλεῖ ὅτι ὁ ἄλλος μπορεῖ νὰ ἔχει διαφορετικὴ ἔκφραση καὶ διαφορετικὴ ἴσως αἴσθηση τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ ἀπόστολοι ἦταν τόσο διαφορετικοί• ὁ Πέτρος ἀπὸ τὸν Παῦλο, ὁ Ἰωάννης ἀπὸ τὸν Πέτρο. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας• ὁ Μέγας Βασίλειος ἀπὸ τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο. Ἐντελῶς διαφορετικοὶ ἄνθρωποι μὲ ἄλλα δῶρα, ἐκφράζοντας ὅμως τὴν ἴδια ἀλήθεια.

Καὶ ἓνα τέταρτο στοιχεῖο• **«ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου»**. Γέμισαν ἀπὸ τὴν αἴσθηση καὶ τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γέμισε ὁ οἶκος πού ἦσαν καθήμενοι, καὶ μετὰ γέμισαν καὶ οἱ καρδιές τους μὲ αὐτὴν τὴν αἴσθηση τῆς πληρότητος, τοῦ ὅλου, ὅτι τὰ ἔχουμε ὅλα καὶ δέν μᾶς λείπει καὶ τίποτα. Τὰ πάντα μᾶς δίνει ὁ Θεός. Οἱ μικρὲς ἀναταραχὲς καὶ διαταραχὲς αὐτῆς τῆς ζωῆς δέν εἶναι τίποτα. Εἶναι ἀπλῶς γιὰ νὰ μᾶς θυμίζουν ὅτι δέν γίναμε ἀκόμη οὐράνιοι καὶ ὅτι ἀκόμη πατᾶμε στὴ γῆ. Λίγο νὰ μᾶς ταπεινώνουν καὶ κάπως νὰ μᾶς προσγειώνουν.

Τὸ πρῶτο λοιπὸν στοιχεῖο εἶναι ἡ **ἐνότητα**, αὐτὴ ἡ αἴσθηση τῆς κοινωνίας πού τόσο τὴν χρειαζόμαστε. Τὸ δεύτερο στοιχεῖο εἶναι ἡ **αἴσθηση τῆς δυνάμεως τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ**, ὅτι Αὐτὸς ἐνεργεῖ μέσα μας. Τὸ τρίτο εἶναι ἡ **εὐλογημένη διαφορετικότητα** πού ἀναδύει τοῦ καθενός μας τὸ πρόσωπο καὶ μᾶς ἐνώνει μεταξύ μας καὶ μὲ τὸν Θεό. Τὸ τέταρτο εἶναι ἡ **πληρότητα**, ἡ αἴσθηση ὅτι εἴμαστε γεμάτοι, ὅτι δέν μᾶς λείπει τίποτα.

Νὰ δώσει ὁ Θεὸς νὰ ἀποκτήσει ὁ καθένας μας τὴν δική του αἴσθηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν πιστοποίηση ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι μέσα του. Ἡ χάρις Του νὰ κυριαρχεῖ καὶ στὴ ζωὴ μας καὶ στὴν ψυχὴ μας καὶ νὰ μᾶς μεταμορφώνει γιὰ νὰ μπορούμε ἔτσι νὰ πορευόμαστε καὶ ἐμεῖς ὡς ἁγιοπνευματικοὶ ἄνθρωποι σὲ αὐτὴ τὴ ζωὴ καὶ νὰ ἀξιωθοῦμε ἐν τελειότητι νὰ ἀντικρύσουμε τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ στὴ Βασιλεία Του. Ἀμήν.

Πεντηκοστή 2023